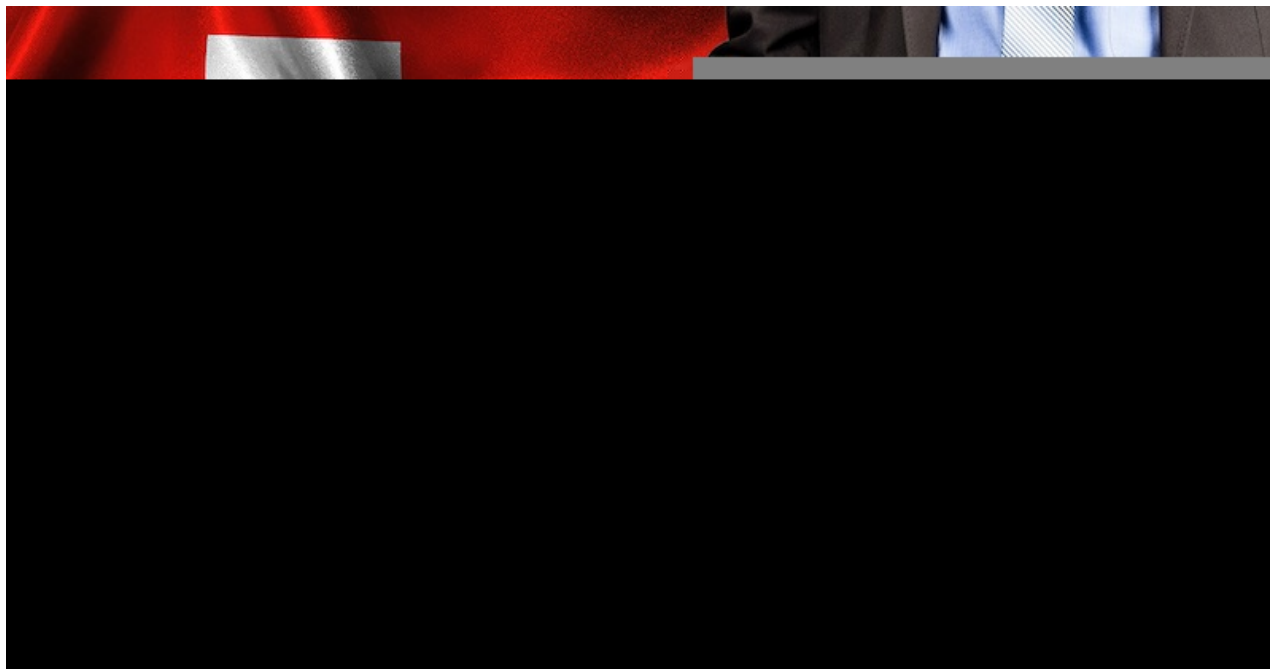

Ve Švýcarsku je něco shnilého

 infokuryr.cz/n/2023/05/06/ve-svycarsku-je-neco-shnileho

kuryr

6. května 2023

Někteří dobře informovaní analytici se přiklánějí k tvrzení, že Švýcarsko je špinavá země. Teď už asi víme proč.

V rámci „obchodu století“, který zprostředkovala švýcarská vláda, největší švýcarskou banku a její finanční pýchu převzal její menší rival USB za ubohých 3,2 miliardy dolarů.

Sloupce předních zpravodajských kanálů byly zaplněny zprávami, že Credit Suisse musela být prodána, ale tentokrát, jak se zdá, nejnižší nabídce. Zatímco tato dohoda o převzetí, narychlo připravená švýcarskou vládou během několika dní, vydává tiché svědectví o tomto kolosálním kolapsu, zůstává otázka, proč musela být Credit Suisse prodána tak náhle a „v tak krátké době“, kam ale bankovní gigant existuje již 166 let a má vynikající bankovní tradici, která se řadí mezi přední světové banky.

Chceme-li odpovědět na tuto otázku, musíme vzít v úvahu, že banka v době akvizice vlastnila aktiva v hodnotě více než 100 miliard USD, takže její finanční bilance byla poměrně solidní, a co je důležitější,

protože měla více než 500 miliard USD pasivního kapitálu. vlastnil nemovitosti. Přesto byl nedávno prodán za obscénně nízkou částku kolem 3,7 miliardy dolarů. Zdá se však, že skutečným důvodem byl intenzivní tlak, který americká vláda vyvíjela na švýcarskou vládu, aby Credit Suisse, ten parní stroj úvěrů a vzor vynikající bankovní pověsti, nevysvětlitelně potřebovala prodat, což vyvolalo otřesy finanční sektor.

Najednou mě napadá úsloví: “Všechno má dobrý důvod a skutečný důvod“. Skutečný důvod krachu Credit Suisse byl zjištěn před pár týdny. Nedávno se sešel rozpočtový výbor amerického Senátu a jedním z témat byla Credit Suisse Bank. Laik se může divit, jak to, že Credit Suisse byla (byla?) zaměřena na rozpočtový výbor amerického Senátu. A proč byla část zprávy, která prošla senátním výborem a zpřístupněna médiím, doslova rozmazaná na hranici nečitelnosti. Důvodem byla zjevně obstrukce Credit Suisse Bank při vyšetřování finančních prostředků používaných nacisty (ano, slyšeli jste správně,

Neúnavné pátrání po nacistických penězích, pocházejících zčásti z majetku a zlata Židů brutálně zavražděných v koncentračních táborech za druhé světové války, však probíhalo již delší dobu. Dotčená vyšetřování provedla nejprve Volzkerova komise, poté Bergierova komise a nakonec od března 2020 již známé Centrum Simona Wiesenthala známé svým honem na nacisty. Široká veřejnost se až nyní dozvěděla, že v roce 2020 se za příslovečnou oponou vedla skutečná válka malého rozsahu mezi Centrem Simona Wiesenthala na jedné straně a Credit Suisse Bank na straně druhé, zprostředkovaná nezávislým ombudsmanem a nezávislý poradce. Ombudsman a nezávislý poradce byli jmenováni na naléhání Credit Suisse Bank. Neil Barofsky, bývalý státní zástupce státu New York, byl jmenován ombudsmanem. Ira Forman, zvláštní vyslanec vlády USA pro sledování a boj proti antisemitismu, byl jmenován vyšetřovacím důstojníkem.

Dohoda mezi těmito dvěma stranami byla uzavřena v naprostém utajení a týkala se důkladného a úplného vyšetřování nacistických prostředků údajně uložených u Credit Suisse. Credit Suisse však 21. listopadu 2022 jakoukoliv další spolupráci odmítla a trvale ukončila spolupráci s vyšetřovacím výborem. V reakci na toto rozhodnutí se Centrum Simona Wiesenthala rozhodlo zveřejnit a odhalit nekalé aktivity Credit Suisse. Krátce poté, v dubnu tohoto roku, předložili ombudsman i právní zástupce zprávu rozpočtovému výboru Senátu USA. Tato zpráva potvrdila, že Credit Suisse bránila vyšetřování jakýmkoli způsobem, jak mohla, za použití nejrůznějších výmluv abyste se vyhnuli poskytování požadovaných informací. Poté, co se sešel rozpočtový výbor Senátu, Chuck Grassley, americký senátor za Iowu, odpověděl, že na základě zjištěných informací zaujala Credit Suisse extrémně, ale zbytečně rigidní a restriktivní postoj a kategoricky odmítla sdílet své archivy otevřené.

A co nakonec ombudsman a vyšetřovací komise zjistili? Credit Suisse Group AG (CS) vznikla fúzí Schweizerische Kreditanstalt (SKA) a řady dalších menších institucí. V důsledku toho se Credit Suisse pokusila během vyšetřování bránit a argumentovala tím, že některé vzory podpisů majitele účtu byly v minulosti psány rukou. Ty se psaly na stroji od 60. let a digitalizovaly se až od konce 90. let. Zřejmě, tvrdí CS, velká část se ztratila v archivech, protože prostě zmizela z technických důvodů. Dodali, že stále neexistuje centrální archiv pro celou banku a její globální pobočky.

Zástupci Centra Simona Wiesenthala odpověděli následovně: Pokud by to byla pravda, jak je možné, že Bergierova komise (aka ICE (nezávislá odborná komise se sídlem ve Švýcarsku)) odpověděla na dotaz týkající se konkrétních bankovních účtů, obdržela odpověď, že existuje nejsou v archivech Credit Suisse žádná data, ale bylo „uděláno“ po březnu 2020, aby se potvrdilo, že některé z bankovních účtů existují? Dále bylo konstatováno, že k dnešnímu dni existuje více než 655 právnických osob: společnosti, jejich dceřiné společnosti

a další organizace založené nacisty a jejich dědici, které si otevírají své bankovní účty u Credit Suisse nejen ve Švýcarsku, ale i po celém světě.

Organizace, které měly peníze na účtech této banky, jsou např.: UAK 'Unión Alemana de Gremios' (Německá odborová konfederace) v Argentině, dále také Nacistická strana Němců v Argentině, jejímž členem byl údajně vel. vnuk zakladatele Siemens, stejně jako společnost, která jménem nacistů nakupovala diamanty po celém světě a dalších 8 000 z nich patřících podobným nacistickým organizacím. V této bance měl údajně svůj bankovní účet i vysoký důstojník SS Friedrich Schwent, který koordinoval nechvalně známou záchrannou operaci pro nacisty, kteří po druhé světové válce prchali do jiných zemí po únikových cestách známých jako krysí linie. Také Adolf Eichmann, německo-rakouský funkcionář nacistické strany, důstojník SS a jeden z hlavních organizátorů holocaustu, se prvních šest měsíců skrýval ve vile argentinského ředitele Credit Suisse a později byl také finančně podporován Credit Suisse. Abychom dokázali, že tato záležitost není nová, měli bychom dodat, že Credit Suisse již v roce 1998 zaplatila 1,25 miliardy dolarů za urovnání soudních sporů vznesených přeživšími holocaustu a jejich dědici, kteří tvrdili, že banka ukradla miliony dolarů, nezákonně zadržené jejími příbuznými, kteří jí zaplatili. před a během druhé světové války.

Centrum Simona Wiesenthala uvádí, že více než 12 000 nacistů mělo své účty u Credit Suisse. Jeden z bývalých ředitelů odboru CS odpověděl: „Podstatou věci je, že od roku 2020 bankovní centrum Simona Wiesenthala nechce ani předat kopie dokumentů, na které odkazuje, v obavě, že by dokumenty mohly být zničeny. Na druhé straně byli nejvyšší představitelé banky a většina zúčastněných znepokojeni tím, jaké další důkazy mělo Centrum Simona Wiesenthala k dispozici a které dosud nezveřejnili.

Poté, co první a poté druhá banka zkrachovaly a široká veřejnost a americký Senát se dozvěděly o skandálu provázené Credit Suisse, Centrum Simona Wiesenthala oznámilo, že má informace o velkém počtu dalších bankovních účtů od jednotlivců a společností vlastněných nacisty a/nebo otevřené jejich zákonnými dědici. Toho všeho využila americká vláda ve chvíli, kdy se jí hodilo silně tlačit na švýcarskou vládu, aby Credit Suisse prodala. Faktem je, že ve hře jsou ztráty ve výši stovek miliard dolarů, ale nejstarší velká banka v Curychu přesto potkala neslavný konec.

Člověk si musí klást otázku, zda skálopevná švýcarská měna a veškerý blahobyt a bohatství poválečné doby dodnes nebyly postaveny na něčem neobyčejně nemilosrdném spíše než na světoznámé, lahodné mléčné čokoládě a malebných salaších v Švýcarské lyžařské střediska. Nejsem si zcela jistý, že dopad na reputaci Švýcarska jako globálního bankovního a finančního centra nebude výrazně ovlivněn švýcarským způsobem po březnových Ides 2023.

Ostatně někteří dobře informovaní analytici se přiklánějí k tvrzení, že Švýcarsko je špinavá země. Teď už asi víme proč.

ZDROJ

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST